

som ere førte angaaende denne Lov, vil man ikke undgaa at lægge Mærke til, at det, der har givet disse Forhandlinger deres Præg, har været et vist Hastværk og en vis Nervøsitet og Ængstelse for, at Loven ikke skulde blive hurtig nok færdig, forinden mulig en lignende Ulykke som den, der indtraf den 13. November, gentog sig. Det blev gentagne Gange udtalt, at det havde Hastværk med Loven, og under Sagens Gang her i Tinget blev det udtalt af en Landstingsmand, at det hele var Hastværk. At en saadan Nervøsitet og et saadant Hastværk ikke har kunnet undlade at influere paa selve Loven, have de 28 Aar, der nu ere forløbne, tilfulde bevist. Under Digelaget blev inddraget al den Jord, som havde været Genstand for Oversvømmelse, og Jorden blev inddelt i Enheder fra 1—8 Enheder pr. Td. Land. Digerne ere $8\frac{1}{2}$ Mil lange ud mod Østersøen paa Lollands Vest- og Sydkyst, og desuden er der $\frac{3}{4}$ Mil Forløbningsdiger, i alt $9\frac{1}{4}$ Mil. Udgifterne til Digerens Opførelse bleve udrede paa den Maade, at der af private, som forlangte at blive optagne i Laget, blev betalt 540,871 Kr. Staten tilskød en Sum af $\frac{1}{4}$ af Resten, 409,000 Kr., Amtsfonden tilskød 415,000 Kr., og Resten betalte Digeskatyderne med 831,792 Kr. 47 Øre, som bleve tilvejebragte paa den Maade, at der optoges et Laan paa 28 Aar. Desforuden skulde Digeskatyderne betale hele Vedligeholdelsesudgiften. I de forløbne Aar har der været paalagt Digeskatyderne at udrede et Beløb af gennemsnitlig $27\frac{1}{14}$ Øre pr. Enhed — mere kunde Digeskatyderne paa ingen Maade taale at faa paalagt. Ved Siden af har Digebestyrelsen, for at efterkomme de Krav, der ere stillede fra Statskontrollen, og for at vedligeholde Digerne forsvarlig, i væsentlig Grad maattet ty til Laan, saaledes at Digelaget nu efter at have tilbagebetalt Anlægslaanet staar med en Gæld af godt og vel 1 Mill. Kr., med andre Ord, det skylder 170,000 Kr. mere bort, end det gjorde i Begyndelsen, uagtet der i alt Fald fra flere af Digeskatyderne er blevet betalt alt, hvad de paa nogen Maade kunde taale at betale. Ærede Medlemmer ville se, at Forudsætningerne for Loven af 23. Maj 1873 paa en vis Maade kunne siges at være bristede. Digerne, som bleve anlagte, tjene ikke alene til at beskytte det bagved liggende Land mod Oversvømmelse, men ved deres Beliggenhed ud mod Østersøen tjene de tillige til Kystværn, hvorfor der ogsaa af dette Hensyn er Grund for Staten til at hjælpe. Naar Lovforsla-

get nu tilsigter at yde Digeskatyderne Hjælp, er det naturligt, at Hjælpen maa blive af en meget vidtgaaende Natur, og naar Staten nu vil yde dem et Tilskud først i Form af en Eftergivelse af den Digelaget paahvilende Gæld, dernæst ved at overdrage dem Ejendomsretten over den Statskassen tilhørende Andel i Arealerne derovre, og endelig i Form af et Statstilskud til Beløb af 200.000 Kr. til Dannelsen af en Reservefond, kan jeg kun udtale min Paaskønnelse af dette. Jeg vil ogsaa gerne med det samme benytte Lejligheden til at udtale min Paaskønnelse af, at der i Folketingets Udvalg har vist sig Stemning for at gaa videre i samme Retning fra et Mindretal, der stillede Forslag om at yde et Tilskud til Reservefonden paa 300,000 Kr. Paa Grund af Udtalelser fra den højtærede Minister og fordi en Del af Udvalgets Medlemmer modsatte sig det, kom dette Forslag dog ikke frem. Jeg vilde naturligvis have været glad, om man var naaet dertil, men i Betragtning af de Udtalelser, der faldt i Folketinget, skal jeg dog ikke fremsætte videregaaende Ønsker i saa Henseende. — § 2 omhandler de Betingelser, under hvilke Staten bevilger Tilskuddet, og jeg skal her kun omtale, at der er paalagt Amtsfonden den Pligt at holde Reservefonden oppe paa et Beløb af 200,000 Kr. Denne Risiko kan let blive af ret vidtgaaende Natur, men i Betragtning af, at der vistnok ikke i Øjeblikket vil være at opnaa andre Betingelser, kan jeg ogsaa anbefale denne Bestemmelse i Haab om, at Staten i Tilfælde af, at der skulde indtræffe alvorlige Katastrofer dernede, da vil se med samme Velvillie paa det hele Forhold som hidtil. — I § 2,4 er det fastsat, at Digeskatten fremtidig skal udgøre 18 Øre pr. Enhed. Da der hidtil er svaret i Gennemsnit 28 Øre pr. Enhed, er det naturligvis et væsentligt Fremskridt for Digeskatyderne, men som jeg sagde før, der har været næret Forhaabninger om at naa mere; hvorledes disse Forhaabninger ere opstaaede mellem Digeskatyderne, skal jeg ikke omtale her, da jeg ikke tror, det tjener til noget som helst. — Jeg paaskønner ligeledes Bestemmelsen i § 2,5 om, at 2 af Digebestyrelsens Medlemmer fremtidig vælges af Digeskatyderne. Hidtil have disse sidste ingen som helst Indflydelse haft paa Digebestyrelsens Sammensætning. — Som sagt, skønt jeg kunde have ønsket, at Loven kunde have faaet en videregaaende Betydning i Form af større Lettelse for Digeskatyderne, kan jeg kun bringe den ærede Minister min Tak,